

Umindelighed tillade mig at udtale, at der jo er viist Landbruget allerede ved den Betænkning, der sidst er fremkommen, ogsaa fra Flertallets Side i det Udvalg, der den Gang var nedsat, en vis Smødeføkkommenhed. Jeg tror rigtignok fra mit Landmandsstade ikke, at denne Smødeføkkommen var tilstrækkelig, men jeg vil fastslaa, at der er Lovet os noget Mere, end den Lov af 1ste April 1885, der expirerer den 1ste April dette Aar, har kunnet etablere for Landmændene. Jeg vil dernæst angaaende Kontrollen nævne, at der har Flertallet udtalt sig imod Tanken om en videregaaende Kontrol, man har ment, at Politiet og Toldembedsmændene kunde udøve tilstrækkelig Kontrol. Det Spørgsmaal haaber jeg, maa blive omhyggelig drøftet i det Udvalg, som jeg ikke betvivler bliver nedsat, men ved Siden af det Tilsyn, det være sig ved nye Kontrollører som foreslaaet i Lovforslaget eller ved Bibeholdelsen af de Kontrollører, som Flertallet har foreslaaet, bør der efter min Opfattelse nødvendigvis etableres en større Udvikling af vort Konsulentssystem her i Landet, og jeg vil ikke tilbageholde den Appel til Repræsentationen og den ærede Minister, at Konsulentvirksomheden her og paa andre Landbrugsomraader fortjener at udvikles videre, og at der bør bevilges flere Midler dertil. Vi kan, som vi ogsaa gjør, udvikle Landbohøistolen, vi kan skabe en mere intelligent Landbostand, men vi kan ikke paa Landbohøistolen uddanne Konsulenter, dertil hører større Pengemidler og en videregaaende Uddannelse baade i Indlandet og ved Rejser i Udlandet, og der vil ogsaa ske en Henvendelse til Regjeringen og Rigsdagen endnu i denne Sessjon i denne Retning. Enten man vil falde denne Medhjælp, Landbruget trænger til, Konsulentvirksomhed, eller man vil etablere, hvad man i Sverig kalder Agenter, er i mine Dine ligegyldigt, Navnet gjør ikke noget, men, saa vidt jeg kan se, bør vi have Folk, der kan rejse i England og hurtigt bevæge sig tilbage hertil, for at forelægge de Resultater, de have indvundet i England, og som kan komme i nær og hyppig Forbindelse med Landbostanden lige saavel som med Handelsstanden derovre. Der er saa mange Faktorer, der har Interesse i denne Lov, at jeg ganske kort skal tillade mig at nævne, hvorledes jeg ser paa de forskjellige interesserede Parter. Der er de Handlende her i Landet, for ikke at begynde med Landbrugene. Jeg tror, at Handelsstanden ligesom Landbrugene vil komme ind paa mere og mere at forlange en ublandet og ren Vare, men jeg gaar ikke saa vidt, at jeg tror, at vi skal formene Handelsstanden at indbringe Smørprodukter fra

andre Lande. Jeg sigter herved til finst Smør og den Slags Produkter, der stedse vil kunne finde en produktiv og god Anvendelse her for Forbrugene til mere underordnede Dømted, ved Bægning og til mangfoldig anden Anvendelse. Jeg tror, at naar vi, som vi alle ønske, haade Landmænd og Ikke-Landmænd, gaa hurtigt og stærkt frem med at producere bedre Smør herhjemme, bør vi ogsaa have en udenlandsk Hjælp for de mindre gode Produkter. Jeg vil i saa Henseende opstille den Parallell, at vi her i Landet bruge en Masse, om ikke daarlig Rug — det bør vi ikke — saa dog billigere Rug, indført fra Udlandet, og medens jeg før har set paa den Sag saaledes, at jeg har troet, at man burde forbyde Indførelsen af saadan Rug, og medens jeg endnu ser paa disse Forhold saaledes, at jeg tror, at man bør forbyde Indførelse af Mais, saa er jeg ikke nu af den Mening, at man skal forbyde Ruginførelsen, og paa samme Maade stiller jeg mig med Hensyn til de ringere Sorter af Smør, der væsentlig fabrikeres i de østjydske Lande. Saa er der en anden vigtig Faktor, det er Fabrikterne. Med Hensyn til dem er det jo saaledes for Diebliffet, at de indenlandske Fabrikter — til Udlandet tror jeg ikke, man skal tage noget Hensyn, i den Henseende stiller jeg mig som den sidste ærede Taler, det kan man passende holde udenfor — efter mit Syn paa det producere et godt og sundt Produkt, at de ikke anvende skadelige Stoffer, men jeg ser jo rigtignok saaledes paa det, at, naar vi ikke ganske betydelig skjærpe den nu gældende Lov af 1. April 1885, med andre Ord, naar vi ikke i den i Dag forelagte Lov gaa temmelig vidt, saa tror jeg, der vil fremblomstre en saadan Masse af Fabrikter, at det, vi nu sige er nogenlunde taalelige Tilstande, meget snart vil blive utaalelige og meget vanskelige Tilstande at kontrollere. Jeg tror, at ethvert Andelsmeieri vil føle sig fristet til at blive en Fabrik for Kunstsmør, og det mener jeg, vi af al Magt skulle stræbe imod; den Tilstand vilde blive uholdbar. Saa er der Konsumenterne af Kunstsmør. Ja, der bør jo vist tages alt muligt Hensyn til dem, og jeg tror, at om man gaar til et absolut Forbud mod Kunstsmør, hvad der jo allerede er nævnt her i Salen, at der skulde foreslaas, at man vil kunne berolige sig med, at man gjennem de indirekte Fordele for Landmændene til en vis Grad vil faae et Ækvivalent i den større Afgang til Fortjeneste. Men det er meget muligt, at denne Afgang vil være utilstrækkelig, og at der altsaa, hvis man vil udtrykke det ligefrem, kunde siges at ske denne vigtige Faktor, Konsumenterne, en vis Uret. Jeg